

Spørgsmaalet er jo dette: Hvem vilde beskattede de store Indtægter og hvem ikke? Det Lovforslag, jeg fremsatte, gik ud paa, at alle store Indtægter, hvori der kunde paavises Merindkomst i Forhold til tidligere Aar, skulde beskattes. Fra Venstres Side blev der gjort Indvending derimod, idet man meget nøje vilde skelne imellem, hvorvidt saadanne Indtægter fremkom ved Krigskonjunkturerne eller ikke, og det var en saa vanskelig Ting at gøre, at hvis Finansministeriet skulde have været stillet overfor den Opgave, havde det ikke kunnet løse den; det er for vanskeligt i saadanne Tider som disse at blive klar over, hvorvidt en Indtægt paa en eller anden Maade paavirkes af Krigskonjunkturer eller ikke. Derfor tror jeg ikke, det ærede Medlems Forsvar paa dette Punkt var heldigt. Men naturligvis, saadanne Betragtninger, som det ærede Medlem gjorde gældende, er det jo, man griber til, naar man er til Valgmøde, men vi staar jo her i Rigsdagssalen og er ikke til Valgmøde.

Dernæst sagde det ærede Medlem til mig, at jeg skulde ikke rette mig efter Skemaer, men efter Tidens Udvikling. Men ved det ærede Medlem da ikke, at der er Forskel paa det, man kalder Skemaer, og paa gældende Lov? Og gældende Lov er man jo i og for sig nødt til at rette sig efter. Nu kom jeg her med Forslag om et Tillæg til Formue- og Indkomstskatten paa den Vis, at jeg foreslog den forhøjet med en Trediedel, idet jeg altsaa holdt mig til den gældende Lovs Skema; det var et rimeligt Hensyn at tage til den gældende Lov. Det ærede Medlem sagde, at jeg skulde ikke have været bange, jeg kunde sagtens have faaet det gennemført, hvis jeg var gaaet til højere Anslag paa dette Punkt. Ja, det er nemt nok at sige. I øvrigt havde jeg for Resten ved Fremsættelsen sagt, at jeg var villig til at forhandle om de enkelte Satter, naar blot jeg fik det Beløb, Staten trængte til. Det ærede Medlem siger, at det gik saa glat i Landstinget. Ja, man kan jo sige, hvad man vil om, hvordan det gik, men allerede da jeg kom her i Folketinget med Lovforslaget, var der en meget stærk Modstand mod overhovedet at vedtage det hurtigt, skønt dette var ganske nødvendigt. Dernæst fremkom der fra det

konservative Partis Side Modstand mod overhovedet at behandle Lovforslaget — de Herrer protesterede paa enhver Maade derimod. Jeg erindrere ikke, om det ærede Medlem var Medlem af Udvalget, men ellers vilde han vide, hvorledes det konservative Medlem af dette Udvalg opførte sig. (*Martin Hansen*: Jeg talte ikke om de Konservative). Det konservative Folkeparti er Finansministeren nødt til at tage Hensyn til ligesom til alle andre Partier — i alt Fald til en Begyndelse, kan man sige. Men under Krigstiden har det efter min Mening været nødvendigt, at man enedes om Skattelove. Det lykkedes mig ogsaa den Gang nogenlunde at føre det igennem, men alle ærede Medlemmer vil dog indrømme, at det har Betydning baade for vor Politik og for Samfundet i det hele, at Partierne kan enes om saa enorme Skatter, som det har været nødvendigt at vedtage i disse 3 Aar.

Hauge: Det ærede Medlem fra Fuglebjerger (*Martin Hansen*) gjorde sig stor Umage for at bevise, at Venstre var et demokratisk Parti, der fremfor noget andet søgte at varetage den ubemidlede Klasses Interesser. Han nævnte forskellige Eksempler herpaa og dvælede særlig ved Venstres Stilling til de to Dyrtidslove. Han nævnte de Beløb, der efter disse to Dyrtidslove kunde anvendes til Dyrtidsforanstaltninger, som Bevis for Venstres Villighed til at hjælpe Befolkningen over Dyrtidens Vanskeligheder. Det forekommer mig, at den efterfølgende Debat tilfulde har vist, at det ærede Medlem ikke har været særlig heldig i sit Valg af Eksempler, thi han kunde ikke vælge noget mere uheldigt som Bevis for Venstres Offervillighed end Venstres Stilling til Dyrtidslovene. Det fremgaar af alt, hvad der er passeret disse Love vedrørende, at Socialdemokraterne og det radikale Venstre hele Tiden har haft den Opfattelse, at man skulde søge at komme den ubemidlede Del af Befolkningen til Hjælp derved, at man nedsatte Priserne paa de vigtigste Livsformødenheder, men paa ethvert Trin af Diskussionen har Venstre modsat sig, at der blev en saadan for hele Landet gældende Regulering af Varepriserne. Det har været Venstres Krav fra først til sidst, at det helt og holdent